

Джейн
ОСТЕН

Емма

Роман

Переклад з англійської

ПрАТ «ХКФ «Глобус»

м. Харків

2019

УДК 821.111
О-76

Переклад з англійської
В. К. Горбатька

Остен Дж.

О-76 Емма: роман / Дж. Остен; пер. з англ. В. К. Горбатька. — Харків: ПРАТ «Харківська книжкова фабрика «ГЛОБУС», 2019. — 447 с.
ISBN 978-966-7083-87-8.

Світ творів англійської письменниці Джейн Остен (1775—1817) — світ звичайних чоловіків і жінок, доволі буденний, розмірений і в той же час не позбавлений драматизму. Тонкий психолог і знавець людського серця, письменниця створила надзвичайно виразні й правдиві образи. Її герої — живі люди, з усіма їх достоїнствами і недоліками, здатні і на високі почуття, і на великі помилки.

Емма Вудхаус, героїня однойменного роману, з неприпустимим марнославством і самовпевненістю вважала, що вміє читати в чужих серцях і здатна розпоряджатися чужими долями, навіть не замислюючись, що це може завдати комусь болю, більше того, стати загрозою її власному щастю — втратою відданого друга, який широ кохає її.

УДК 821.111

ISBN 978-966-7083-87-8

© В. К. Горбатько, переклад українською
© ПРАТ «ХКФ«Глобус», 2019

КНИГА 1

Розділ I

Емма Вудхаус, власниця розкішного маєтку та щасливої вдачі, вродлива, розумна і багата, здавалося, втілювала в собі деякі з найомріяніших дарів земного існування і прожила на світі майже двадцять один рік безтурботно та безжурно.

Вона була молодшою з двох дочок надзвичайно люблячого батька, який в усьому їм потурав, і через заміжжя своєї сестри ще змалечку стала хазяйкою в його будинку. Мати її померла дуже давно, і тому в Емми збереглися лише невиразні спогади про материнську ніжність; її ж місце заступила дбайлива гувернантка, яка відзначалася справді материнською добротою та чуйністю.

Шістнадцять років прожила міс Тейлор у родині містера Вудхауса, вона була більше подругою, ніж гувернанткою, дуже любила обох дочок, а особливо — Емму. Їхні стосунки скоріше нагадували дружбу сестер. Навіть ще тоді, коли міс Тейлор офіційно працювала гувернанткою, її доброта майже ніколи не дозволяла їй вдаватися до якихось обмежень; а тепер, коли від нальоту офіційності давно уже і слід пропав, вони жили поруч як подруги, що відчували велику взаємну симпатію. Емма чинила на свій власний розсуд, дуже поважаючи думку міс Тейлор, але керуючись здебільшого своєю.

Реальні ж вади становища Емми крилися в наданні їй, можливо, дещо надмірного права на самостійні вчинки та в її схильності думати про себе надто гарно. Саме ці недоліки становили загрозу її численним втіхам. Втім, ця загроза усвідомлювалася настільки слабо, що Емма зовсім на неї не зважала.

З'явився смуток — легенький смуток — але аж ніяк не відчуття чогось неприємного. Міс Тейлор вийшла заміж. Якраз од-

руження міс Тейлор і стало першою журбою. Саме в день шлюбу своєї улюбленої подруги Емма вперше сіла і невесело замислилася над тим, що буде далі. Коли весілля закінчилось і гості розійшлися, вона з батьком лишилися вечеряти удвох, уже не тішачи себе надіями, що хтось третій складе їм товариство і розважить цього нескінченного вечора. Після вечері батько, як завжди, тихенько задрімав, і їй нічого не лишилося, як сидіти та розмірковувати про свою втрату.

Ця подія не передвіщала для її подруги нічого, крім щастя. Містер Вестон мав бездоганну репутацію, солідний капітал, підходящий вік та приємні манери; Емма не без утіхи згадувала про те відчуття самозречення і безкорисливої дружби, з яким вона завжди бажала цього шлюбу і сприяла йому, та смуток все одно не полишав її. Відсутність міс Тейлор відчуватиметься день у день, кожної хвилини. Вона згадала, з якою добротою і ніжністю гувернантка ставилася до неї всі шістнадцять років, як гралася з нею, п'ятирічною дівчинкою, як віддавала всі свої сили, щоб вона росла здоровою і щасливою, і як доглядала за нею, коли вона хворіла, а таке траплялося нерідко. Тут Емма мала великий борг — борг вдячності; але ще дорожчі, ще ніжніші спогади залишили ті сім років рівноправного та абсолютно невимушеного спілкування, коли після заміжжя Ізабелли вони лишились удвох. Мало хто мав таку подругу та співрозмовницю — розумну, тямущу, корисну, лагідну, обізнану в родинних справах і зацікавлену всіма домашніми турботами, а особливо — Еммою, кожною її радістю, кожним її кроком; подругу, котрій вона могла звірити будь-яку таємницю, і яка ставилася до неї з ніжністю, що виключала найменшу прискіпливість.

Як же їй пережити цю перемену? Так, насправді її подруга відїжджала від них лише на півмилі, але Емма усвідомлювала ту велику різницю, яка обов'язково виникне між місис Вестон, що мешкатиме лише за півмилі від них, та міс Тейлор, що мешкала в їх будинку; попри всі її чесноти — природжені та набуті вдома — тепер над нею нависла велика загроза вимушеної інтелектуальної самотності. Вона ніжно любила свого батька, але він був їй не товариш. Він не годився їй у співрозмовники, якою б розмова не була — серйозною чи жартівливою.

Літературно-художнє видання

ОСТЕН Джейн

ЕММА

Роман

Формат 70×108 ¹/₃₂. Умов. друк. арк. 14,0. Облік.-вид. арк. 12,0.
Наклад 4000 прим. Замовлення №

ПрАТ «Харківська книжкова фабрика «Глобус»
КП «ДАК «Укрвидавполіграфія».
61012, м. Харків, вул. Різдвяна, 11

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції серія ДК №3985 від 22.02.2011 р.

Віддруковано у ПрАТ «Харківська книжкова фабрика «Глобус»
Свідоцтво ДК № 3985 від 22.02.2011 р.